

حمید اکبری

در تلاش برای آزادی، دموکراسی و حقوق بشر برای ایرانی جوان و مهربان

بر آمدن رهبری ملی نیازمند ابتکار پیروان ملی است

مرداد ۰۳، ۱۳۹۷

برداشت از سایت ابر تازها

حمید اکبری

«سالها دل طلب جام جم از ما می کرد و آن چه خود داشت ز بیگانه تمنا می کرد»

جامعه ملتهب و خروشان ایران دیربازی است که از نداشتن رهبری ملی در رویارویی با نظام سراسر فاسد و فرسوده استبداد دینی رنجور است. می شنویم و می گوئیم که اگر یک رهبری ملی بود – و البته با سازماندهی و استراتژی لازم – کارنظام جمهوری اسلام تمام می شد. در این مقاله به کلام موجز می کوشم تا استدلال کنم که رهبری ملی کمابیش موجود است ولی برآمدن آن نیازمند ابتکار پیروان ملی در تمیز، شناسایی و نیرو بخشیدن به این رهبری است. در شفاف کردن و تمیز «رهبری ملی»، نخست ویژگی های کلی رهبری «غیر ملی» با آن مقایسه می شود

رهبری غیر ملی:

متکی بر اراده و نیروی مردم ایران نیست،

مردم را هیچ و یا صغیر می شمارد و به آنها جوابگویی ندارد،

منافع تاریخی، فرهنگی و اقتصادی ملت ایران را در اتخاذ سیاست های داخلی و خارجی در اولویت یا مد نظر قرار نمی دهد،

برای عوامل یگانگی ملی، مانند هویت و فرهنگ ایرانی، و زمینه های گوناگونی مردم ایران، مانند باور دینی و فرهنگ قومی، اهمیت قایل نیست و با جلوه های آن مخالفت می کند،

جایگاهی برای حقوق مردم و تساوی زنان و همگان در مقابل قانون نمی شناسد،

جلوه آرمان های خود را در شخصیت های تاریخی مستبد و دیکتاتور جستجو می کند و برای نجات ایران، آرزوی پیدایش مردی با پنجه های آهنین را دارد.

جان کلام اینکه رهبری غیر ملی انحصار طلب، وابسته به دولت های خارجی و ضد حکومت دموکراتیک است.

در مقابل، رهبری ملی:

بر اراده و نیروی مردم ایران متکی است،

مردم را صاحب مملکت می شناسد و جوابگویی آنهاست،

منافع تاریخی، فرهنگی و اقتصادی ملت ایران را در اتخاذ سیاست های داخلی و خارجی در اولویت قرار می دهد،

به عوامل یگانگی ملی باور خلل ناپذیر دارد و همواره در جهت اعتلای هویت و فرهنگ ایرانی توأم با ارج

گذاری و احترام کامل به گوناگونی قومی و دینی ایرانیان و جلوه های آن می کوشد،

همه شهروندان، از جمله زنان را، در مقابل قانون مساوی می شناسد،

به استثنای استقبال از پشتیبانی معنوی و اخلاقی مردم و کشورهای جهان و نهاد های بین المللی از حقوق بشر و مبارزات دموکراتیک مردم ایران، با هر گونه دخالت نظامی و کودتایی دولت های خارجی برای تغییر و تعیین حکومت در ایران مخالف است،

جلوه آرمان های خود را در شخصیت های دموکرات و جنبش های ملی و دموکراتیک جستجو می کند.

جان کلام اینکه رهبری ملی، متکی و برخاسته از اراده و اعتماد مردم ایران است و باوری تزلزل ناپذیر به اصول آزادی، استقلال و حکومت دموکراتیک قانونی دارد.

آیا چنین رهبران ملی در ایران وجود دارند و مسوولیت تشخیص و برآوردن آنها بر عهده کیست؟

بی شک یکی از آفت های بزرگ حکومت های استبدادی و بویژه حکومت استبداد دینی، جلوگیری از رشد و شکوفایی رهبران ملی است. ولی با همه سرکوب های ادامه دار چهار دهه پیشین، ایران رویهمرفته و همواره دارای رهبرانی بوده است که در جامعه مورد قبول مردم بوده اند و امکان و توانایی ایفای نقش رهبران ملی را داشته اند. در ایران امروز زنان و مردانی هستند که سالهاست با از خود گذشتگی و مایه گذاردن از جان، مال و خانواده اشان، برای حقوق دموکراتیک مردم ایران مبارزه کرده اند و مورد اسارت، ستم و زجر بسیار آمران و عاملان جمهوری اسلامی واقع گشته اند.

در اینجا لازم به تاکید است که ستم دیدگی و به زندان افکنده شدن یا در حصر خانگی قرار گرفتن، به تنهایی، منجر به رسیدن افراد به جایگاه رهبری ملی نمی شود. بعنوان نمونه، برخی از این ستم دیدگان، که به «اصلاح طلب» شهرت دارند، همچنان دل در گرو تغییرات از درون نظام جمهوری اسلامی دارند و از اینرو بنابر چهارچوب بالا در زمره رهبران ملی قرار نمی گیرند. همچنین بوده و هستند کسان دیگری که بر اثر زیگزاگ زدن میان چهارچوب های بالا، اعتماد جامعه را به عنوان رهبر ملی از دست داده اند.

آنان که از صافی گذشته اند، افرادی هستند که بوسیله مردم در جامعه مورد آزمایش قرار گرفته اند. وجه تمایز این رهبران، تنها در جنبه زجر و دشواری کشیدن آنها نیست. این رهبران از جامعه ایران شناخت دارند و نیز دارای درایت و شهامت لازم هستند. اینان بر اساس خدمات و از خود گذشتگی شان جهت دادخواهی برای مردم ایران در گذر سالها مورد اعتماد و احترام جامعه هستند.

آنچه می بایستی مورد توجه قرار بگیرد، ویژگی بارز این رهبران در «فروتنی و پای سنگینی» آنها برای رهبر شدن است [i]. رهبران ملی در پی شهرت و محبوبیت نیستند. آنچه انجام می دهند بصرف خدمت به نیازهای اجتماعی و سیاسی مردم است. برخی گمنام هستند و تنها گروهی در محافل کوچکتر یا در سطح سندیکاها یا صنفی یا محله ها آنها را می شناسند. شماری در سطح ملی و بین المللی سرشناس هستند ولی هیچگاه ژست رهبری به خود نگرفته اند. پای رهبران ملی در امر داوطلب شدن برای رهبری سنگین و فزار است. مقصود اصلی آنها در خدمت به جامعه، انجام وظیفه است. خدمات پی در پی این افراد و شهامت بخرج دادن در دفاع از حقوق مردم بوده که آنها را در جایگاه معتمد مردم نشانده است.

این وظیفه رهروان و پیروان ملی است که چنین رهبرانی را تمیز دهند و آنها را به جایگاه رهبری ملی برکشند. پیرو بدون رهبر یا رهبر بدون پیرو ره بجایی نمی برد. شمار قابل توجهی از پیروان ملی، خود نیز در زمره رهبران فکری و تلاشگر محافل شان هستند. اینها با کوشش های دیرینه شان در محافل خود شناخته شده و از احترام برخوردار هستند. اکنون هنگام آن فرا رسیده است که این پیروان ملی با مقصود تمیز و بر آوردن رهبران ملی با یکدیگر به گفتگو و تبادل نظر بپردازند.

در ایران امروز رهبران ملی وجود دارند و پیروان ملی می توانند با بر آوردنشان به جایگاه رهبری، از آنها بخواهند که خواسته های ملت ایران را برای گذار از حکومت استبداد دینی به یک حکومت ملی، مستقل، قانونمند و دموکراتیک به گوش ایرانیان و جهانیان برسانند.

پیروان ملی تا هنوز است و دیرتر نشده می بایستی در انجام این امر مهم دست به دست یکنیگر دهند.

نخستین بار اهمیت این کیفیت رهبران ملی را در سخنان زنده یاد امیر هوشنگ کشاورز صدر شنیدم [i]

رهبری ملی، پیروان ملی، ویژگی های رهبری، ابتکار ملی، امیر هوشنگ کشاورز صدر

ناشناس گفت...

مکانیسم رهبری در "انقلاب دیجیتالی ایرانیان" چگونه است؟ و چرا رهبری بر اساس فرگرایی طراحی نشده است؟
اطلاعات بیشتر در لینک زیر موجود است.
<https://mailchi.mp/6caf176f6655/ppc8zl55c3>

۴ مرداد ۱۳۹۷ ساعت ۵:۵۴

Kayparviz Varjavand گفت...

جناب اکبری گرامی با درود، این مقاله را امروز خواندم. با شما موافق و دست مریزاد می گویم.
کی پرویز ورجاوند (نام سیاسی

۲۴ مرداد ۱۳۹۹ ساعت ۱۲:۵۵

ارسال یک نظر

پست های معروف از این وبلاگ

یاد آر ز شمع مرده یاد آر: گشایش بنیاد آموزشی دهخدا

آذر ۱۴۰۳, ۰۷

بنیاد آموزشی دهخدا در شهرک مورتن گرو در کلان شهر شیکاگو در آمریکا گشایش یافت. هدف اساسی این بنیاد ترویج ارزش های سبک رهبری خدمتگزار در جهت مهر ورزی و صلح آوری توام با پیشرفت و رفاه همگانی است که با پیگیری اهداف و پروژه های مربوط انجام می گیرد. چشم انداز راهبردی بنیاد، تاسه ...

[بیشتر بخوانید](#)

باز مصلوبی مصدق در هفتاد سالگی

مرداد ۱۴۰۳, ۳۱

باز مصلوبی مصدق در هفتاد سالگی [۱] حمید اکبری با یاد ایرج پزشک زاد و برای نیما ناصر آبادی هفتاد سال از سقوط دولت دکتر محمد مصدق در پی کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ می گذرد. هفتاد سال پی در پی به استثنای ۳۷ روز نخست وزیری ...

[بیشتر بخوانید](#)

شاپور بختیار فریاد گر وجدان های بیدار تنها

مرداد ۱۴۰۱, ۱۵

شاپور بختیار فریاد گر وجدان های بیدار تنها حمید اکبری برای امیر سلطانی «در تاریخ جهان و در تاریخ هر کشور لحظه های حساسی وجود داشته است که برای مقابله با آن می باید از موضعی محکم وارد عمل شد و اغلب در این موقعیتها؛ ...

[بیشتر بخوانید](#)

با پشتیبانی Blogger

تصاویر زمینه ایجاد شده توسط Michael Elkan

HAMID AKBARI

استاد دانشگاه نورت ایسترن ایلینوی در
شیکاگو و کوششگر استقرار دموکراسی، حقوق
بشر و جدایی دین از حکومت در ایران هستم.
سپاسگزار خواهم بود که نظرات خود در باره
ی نوشته های مرا برای تبادل نظر سازنده با
من در میان بگذارید.

[بازدید از نمایه](#)**بایگانی**

(2)

2024

(1)

مارس

(1)

فوریه

[نمایش بیشتر](#)**برچسب ها****گزارش سوء استفاده**